ଯଶପାଲ ସିଂହ

ବନାମ

VIII ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 12,1992

[ମଦନ ମୋହନ ପୁଞ୍ଛି ଏବଂ କେ. ଜୟଚନ୍ଦ୍ର

ରେଡ୍ଡୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908:

ଆଦେଶ 2, ନିୟମ 32-- ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ -- 'ପକ୍ଷ'-- ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ବିଚାରାଦେଶକୁ ମାନିବାରେ ବିଫଳ -- ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା-- ରାଜ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ କି ନାହିଁ ଯିଏ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି।

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗକୁ, ଜମିରେ ଥିବା ଗଛ କାଟିବା ଅଧିକାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନକରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ପାଇଥିଲେ । ପରେ, 'ଏକ୍ସ' ଏକ ମକଦ୍ଦମା ରୁଜୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ନିଷେଧାଜ୍ଞାକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖି, ତାଙ୍କ ଜାଗାରୁ ଗଛ କାଟିବା ଏବଂ ହଟାଇବାକୁ ବାରଣକରି ଏକ ଅସ୍ଥାଇ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ 'ଏକ୍ସ' ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଅବମାନନା ବିଷୟରେ ବରିଷ୍ଠ ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ; ଏବଂ ଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀ, ଯିଏ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଥାନା ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, 'ଏକ୍ସ' ଙ୍କ ଜାଗାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଠ ଗଣ୍ଡି ଯାହାକୁ କଟାଯାଇ, ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡିକୁ ଜବତ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 32 ଅଧୀନରେ ନିଷ୍ପାଦନକାରୀ ଅଦାଲତକୁ ଯାଇ ଏସ୍. ଏସ୍. ପି. ଏବଂ ଏସ୍. ଏଚ୍. ଓ., ଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବେ ପକ୍ଷ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅବରୋଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଅବମାନନା ଥିଲା । ଏସ୍. ଏସ୍. ପି. ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ଏସ. ଏସ. ପି. ଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରି, ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ଆଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ, ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବିଫଳତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆପତ୍ତି କରିବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ଉଭୟ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1. ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 32 (1) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେହି ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 32 (1), ରେ ଥିବା 'ପକ୍ଷ' ଶବ୍ଦକୁ ଏତେ ଉଦାର ଭାବରେ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁ ମକଦ୍ଦମାରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବପାଇଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହି ପକ୍ଷର କଠୋରତାକୁ ସୀମିତ କରୁଥିବା ମକଦ୍ଦମା ପରି ମନେହୁଏ ଯିଏ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ପକ୍ଷ ଯେତେବେଳେ ଅବରୋଧ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେୱାନୀ କାରାଗାରରେ ରଖାଯିବା, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତିକିମ୍ବା ଉଭୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

3.1 ଯଦିଓ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟର ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଏବଂ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷ ଥିଲେ, ଏବଂ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆବେଦନକାରୀ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ଥିଲେ, ତଥାପି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ନିଜେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ।

3.2 ଯେଉଁ ମକଦ୍ଦମାରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ । ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 32 ଅଧୀନରେ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ହେବାର ଭୟ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବାପାଇଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏହିପରି ସମ୍ଭାବିତ ବାଜ୍ୟାପ୍ତିରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବାପାଇଁ ଉକ୍ତ ଜାଗାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନାହାନ୍ତି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4533/1990

14.5.1990 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦେୱାନୀ ବିବିଧ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ---/1990 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଭାରତ ସଙ୍ଗଲ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ମନୋଜ ପ୍ରସାଦ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଜଣେ ପୋଲିସ୍ ସବ୍ ଇନ୍ସପେକ୍ଟରଙ୍କ ସହ ଜଡିତ, ଯିଏ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ସମୟରେ ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମ୍ଭାବିତ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟର ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଏବଂ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ, ତାଙ୍କର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଏକ ଜମି ଉପରେ ଗଛ କାଟିବା ଅଧିକାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାପାଇଁ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ, ଶ୍ରୀମତୀ ଲଗନ୍ ଦେବୀ ନାମରେ ଜଣେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇ ତାଙ୍କ ଜାଗାରେ ଥିବା ଗଛକୁ କାଟିବା ଏବଂ ହଟାଇବାକୁ ବାରଣ କରିବା ପାଇଁ, ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ନିଷେଧାଜ୍ଞାକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖି ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇବା ପରେ ସେ ଏହାର ଅବମାନନା ବିଷୟରେ ଗୋରଖପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବରିଷ୍ଠ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରି ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଅନୁପାଳନ ଦିଗରେ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ, ଯିଏ

ଗୋରଖପୁର ଜିଲ୍ଲାର ପାନିୟାର ଥାନା ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ନବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଏକ ପ୍ରତିକାରମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ ଲଗନ ଦେବୀଙ୍କ ଜମିରୁ କଟା ଯାଇଥିବା ଏବଂ ହଟାଯାଇଥିବା କେତେକ କାଠ ଗଣ୍ଡି ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା 3 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିଷେଧାଜ୍ଞା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅବମାନନା ଦ୍ୱାରା କାଠ ଗଣ୍ଡିଗୁଡିକର ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ବନ୍ଦ କରାଯିବାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା, ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 32 ଅଧୀନରେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅବରୋଧର ଅଭିଯୋଗ କରି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ଆଦେଶ ପାଇବାପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ଏସ୍. ଏସ୍. ପି. ଏବଂ ଏସ୍. ଏଚ୍. ଓ. ଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲେ । ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏସ୍. ପି. ଗୋରଖପୁରଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନିଷ୍ପାଦନକାରୀ ଅଦାଲତ ଏହି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପରେ (ଏପରି ପୁନରୀକ୍ଷଣ ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ଅଧୀନରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ) ଆଦେଶକୁ ସେହି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ, ଏସ୍. ଏସ୍. ପି. ଙ୍କୁ ଏହି ଅବରୋଧ କରିବା ଅଭିଯୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆଣିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଭରତ ସଙ୍ଗଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଏ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଏକ ପଦୋନ୍ନତି ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟଥା ଏହା ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମତଃ, ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଆଇନଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବାଧା ଦେବା କିମ୍ବା ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରିବା ନିରର୍ଥକ ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଷ୍ପାଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବଳବତ୍ତର ରହିବ । ଏହି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଘଟଣାଗୁଡକ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ, ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କର ଏହି ମତକୁ ବଳବତ୍ତର ରଖିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 32 ପରିଧିରେ ଅଣାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଏକ ଉଦ୍ଧୃତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିମ୍ନମତେ ପୁନର୍ବାର ଲେଖାଯାଇପାରିବ:

> "E. 32 (1) ଯେଉଁଠି, ଯେଉଁ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରେ ବିଚାରାଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ଦେୱାନୀ କାରାଗାରରେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦ୍ୱାରା ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଚାରାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ।"

ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂଏକାଧିକାର ଯେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେହି ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯେ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟର ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଏବଂ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷ ଥିଲେ ଏବଂ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ନିଜେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । 'ପକ୍ଷ' ଶବ୍ଦକୁ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁ ମକଦ୍ଦମାରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଏତେ ଉଦାର ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି

ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହି ପକ୍ଷର କଠୋରତାକୁ ସୀମିତ କରୁଥିବା ମକଦ୍ଦମା ପରି ମନେହୁଏ ଯିଏ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶର କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତତା କଷ୍ଟ ଭୋଗିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସେହି ପକ୍ଷ ଯେତେବେଳେ ଅବରୋଧ କରିଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେୱାନୀ କାରାଗାରରେ ଅଟକ ରଖାଯିବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରିବା କିମ୍ବା ଉଭୟ ହେବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଭୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆବେଦନକାରୀ, ସି. ପି. ସି. ର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 32 ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତତା ଭୋଗିବାର କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ ହେବାର, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ସେ ଆଉ କୌଣସି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବାପାଇଁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥାନ୍ତି, କିମ୍ବା ଏପରି ସମ୍ଭାବିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଭୟ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶଗୁଡିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।